

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei contestate C(2012) 2069 final a Comisiei Uniunii Europene din 28 martie 2012 în cauza COMP/39452 — Mecanisme de deschidere pentru ferestre și pentru ferestre-uși — în măsura în care o privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă 9 motive.

1. Primul motiv, decizia de aplicare a amenzii este nelegală întrucât se întemeiază pe o încălcare a articolului 101 TFUE. O astfel de încălcare nu ar exista întrucât discuțiile au avut loc în deplină cunoștință de cauză și la inițiativa celorlalți competitori pe piață.
2. Al doilea motiv, decizia de aplicare a amenzii este nelegală pentru că se prezumă că alte tipuri de mecanisme de închidere decât cele de tipul „basculare/pivotare” ar fi făcut obiectul discuțiilor între societățile participante.
3. Al treilea motiv, chiar dacă s-ar fi încălcat articolul 101 TFUE, decizia de aplicare a amenzii este oricum nelegală deoarece prezumă că au fost afectate alte mecanisme speciale de închidere printr-o conduită anticoncurențială.
4. Al patrulea motiv, este eronată prezumția că reclamanta a participat la astfel de acorduri coluzive în afara teritoriului Republicii Federale Germania. S-ar putea avea cel mult în vedere, în ceea ce o privește pe reclamantă, o încălcare a articolului 101 alineatul (1) TFUE în legătură cu piața italiană și cu cea grecească pentru anul 2007.
5. Al cincilea motiv, reclamanta invocă în subsidiar, în continuarea celui de al doilea-al patrulea motiv de recurs că la calculul amenzii s-a luat în mod greșit în considerare cifra de afaceri privind mecanismele de deschidere, respectiv mecanismele speciale de deschidere, precum și cifra de afaceri realizată în afara teritoriului Germaniei. Prin includerea unor astfel de operațiuni, cifra de afaceri avută în vedere de părată la stabilirea amenzii de bază a fost în mod clar prea mare. S-a încălcat în acest fel articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.
6. Al șaselea motiv, reclamanta invocă cu titlu mai subsidiar, modul greșit de calcul al amenzii în raport cu gravitatea încălcării și cu cuantumul ridicat pentru descurajare (aș-numita „taxă de intrare”). Procentajul aplicat pentru gravitate și, respectiv, pentru descurajare în ceea ce o

privește pe reclamantă a fost prea ridicat. De asemenea, aceasta a constituit și o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.

7. Al șaptelea motiv, reclamanta invocă cu titlu și mai subsidiar încălcarea articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 pentru motivul că nu s-a avut în vedere cifra de afaceri realizată de reclamantă împreună cu alți membri ai cartelului.
8. Al optulea motiv, decizia este viciată grav prin nemotivare. Decizia în cauză trebuie anulată ca urmare a încălcării articolului 296 TFUE și, în consecință, a dreptului la apărare al reclamantei, indiferent dacă reclamanta a luat sau nu a luat parte la acorduri care încalcă articolul 101 TFUE. Acoperirea unui astfel de viciu nu este posibilă pe parcursul procedurii.
9. Al nouălea motiv, în sfârșit, Comisia a săvârșit o eroare prezumând că reclamanta a participat la înțelegeri (aparent) anticoncurențiale începând cu 16 noiembrie și până în 3 iulie 2007. Imputarea unei încălcări unice și continue în perioada 16 noiembrie 1999-3 iulie 2007 nu se putea întemeia totuși pe stabilirea în mod autonom a prețurilor în anul 2001, precum și pe inexistența unei înțelegeri în anul 2002. Astfel, decizia ar putea cel mult include perioada începând cu 2003. Cu toate acestea, în ceea ce privește aserțiunea referitoare la comportamentul anticoncurențial al reclamantei în afara pieței germane, s-ar putea avea în vedere cel mult o încălcare a articolului 101 TFUE pentru anul 2007. Reclamanta este în consecință de părere că nu este admisibil să i se impute o încălcare continuă de 7 ani și 7 luni.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Siegenia-Aubi und Noraa/Comisia

(Cauza T-257/12)

(2012/C 227/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Germania) și Noraa GmbH (Wilnsdorf, Germania) (reprezentanți: T. Caspary și J. van Kann, avocați)

Părâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei C(2012) 2069 final a Comisiei Europene din 28 martie 2012 în cauza COMP/39452 — Mecanisme de deschidere pentru ferestre și pentru ferestre-uși — în măsura în care le privește pe reclamate;

- cu titlu subsidiar, reducerea în mod corespunzător, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii aplicate reclamantelor prin decizia contestată,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 8 motive.

1. Primul motiv, prin constatările efectuate, pârâta a încălcat principiul privind sarcina probei (articolul 2 din Regulamentul nr. 1/2003), exigențele privind probatoriul și obligația de motivare a deciziei. În special, pârâta nu a demonstrat în mod suficient că ar exista „efecte-semnal” ale prețurilor din Germania pentru mecanismele de tipul „basculare/pivotare” asupra tuturor tehnologiilor și materialelor legate de mecanismele de deschidere în întregul Spațiu Economic European (SEE) și prin aceasta a redus în mod inadmisibil obligația de probă ce revine pârâtei.
2. Al doilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că pretinsa înțelegere coluzivă a afectat întreg SEE, respectiv nu a făcut dovada suficientă în acest sens.
3. Al treilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că pretinsa încălcare se referea la toate tehnologiile și materialele legate de mecanismele de deschidere și nu a făcut dovada suficientă în acest sens.
4. Al patrulea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că acordul coluziv privind prețurile a avut loc în 2002 și nu a făcut dovada suficientă în acest sens. Prin urmare, Orientările privind amenziile au fost de asemenea greșit aplicate în drept, în măsura în care s-a prezumat în mod eronat că încălcarea a durat din 1999 până în 2007. Mai mult, pârâta a încălcat articolul 25 din Regulamentul nr. 1/2003 deoarece pentru faptele săvârșite înainte de 2002 a intervenit prescripția.
5. Al cincilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că reclamantele, deși acționari minoritari, sunt responsabile pentru comportamentul unei societăți și prin aceasta a încălcat normele privind atribuirea către societatea-mamă a răspunderii pentru actele săvârșite de filiale, precum și obligația de motivare.
6. Al șaselea motiv, prin ajustarea amenzii, pârâta a încălcat principiile egalității de tratament, proporționalității și buneii-administrări, precum și obligația de motivare. Mai mult, pârâta a acționat contrar textului, logicii și sensului Orientărilor privind amenziile.

7. Al șaptelea motiv, la stabilirea gravității încălcării, pârâta a încălcat principiile proporționalității și buneii-administrări, precum și punctele 20, 23 și 25 din Orientările privind amenziile și obligația de motivare.
8. Al optulea motiv, la stabilirea circumstanțelor atenuante, pârâta a încălcat principiul egalității de tratament, punctul 29 din Orientările privind amenziile și obligația de motivare. În special, pârâta nu a luat în considerare comportamentul neintenționat al reclamantelor și cooperarea lor activă.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Alban Giacomo/Comisia

(Cauza T-259/12)

(2012/C 227/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Italia) (reprezentanți: S. Nanni Costa, F. Di Gianni, G. Coppo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei, exercitându-și competența jurisdicțională de fond care îi este atribuită în temeiul articolului 261 TFUE;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași decizie din cauza T-248/12, Carl Fuhr GmbH & C. KG/Comisia.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe stabilirea nelegală a duratei încălcării imputate Alban Giacomo SpA.
 - Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că încălcarea care i se impută a încetat odată cu ultima reuniune la care a participat, mai precis la 11 septembrie 2006, și nu concomitent cu inspecțiile efectuate de Comisie la 3 iulie 2007.